

Պարույր Սևակ

Միայնակ ծառը

Պոկված անտառից՝
Մենակ ու մռայլ,
Մի ծառ է գցվել բարձունքի վրա:
Ինչպե՛ս չի սիրում անտառը նրան,
Ինչպե՛ս է ծաղրում,
Քրքրջում վրան,
Ի՛նչ է թե հսկան
Այս թզուկների
կանքին
ու
կյանքին
Չի՛ կարողանում իրեն ենթարկել,
Ի՛նչ է թե նրանք չե՛ն կարողանում
Իրենց նեղվածքում սրան բանտարկել...
Եվ չի՛ հասկանում անտառը հիմար,
Թե ծառն այդ ինչ է անտառի համար.
Կաղնի՛ն՝
Անտառի կանաչ շանթարգե՛լ...

21.IV.1959թ.

Մոսկվա